

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת ויקהל - שקלים

כ"ה אדר"א תשע"ו

גיליון תשנ"ח

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדר"ג	נ"ט
בני ברק	6:19	5:19	6:54
ירושלים	6:17	5:04	6:57
באר אפרק	=	5:20	6:49

מברכים החורש, ר"ח ביום ה', ו - מולד אדר שני אור ליום ד' שעה 9:31, 15 הללים

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקדוקותינו שליט"א

ששת ימים תעשה מלאכה (לה, ב)

בענין הקדושה והרוממות בשבת
מסופר על הדברי חיים מצאנז זיע"א
שהיה עורך שולחן הטהור בכל יום
בצהרים ובערב, והיה אומר תורה על
השיר של יום, ופעם ביום רביעי אמר
תורה על פסוק לכו נרננה שפרק השיר
של יום רביעי, ודיבר בקדשו בגדול
קדושת השבת, והכניס בלב השומעים
הרגשת התנוצצות של שבת קודש עד
כדי כך שבסיומו את שולחן רצו
תלמידיו למקוה בחשבם כי עתה יום
שישי לעת ערב והנה שבת באה.

וכן נאמר על סגל חבורת תלמידי הרה"ק
מקצאק זיע"א שהרגישו בשבת קודש
רוממות בנפשם וקדושת שבת אופפת
אותם באופן נעלה ביותר, ושורה עליהם
השגה ילאית מיוחדת שלא כבימות
החול, ועלה בלבם ספק האם הרגשות
היא הרגש אמיתי של עצם קדושת
השבת או שמא המאכלים של שבת
ששונים מימות החול הם הגורמים לכל
ההרגשות האלו, ונמצא שהם הרגשות
דמיוניות ואינם אמיתיות, וכדי לברר
הדבר החליטו עצה על זה שיתאספו יחד
באחד מימי החול וילבשו בגדי שבת, וגם
יאכלו כל המאכלים הנאכלים בשבת
וישוררו את זמירות השבת, ובכן אם
ירגישו אז את האורות וההשגות שהם
מרגישים בכל שבת הרי ברור שכל
הרגשותיהם וההשגותיהם הם הבל ודמיון,
ואם לא ירגישו שום התעלות באסיפה זו
הרי שהרגשותיהם הם אמיתיות ויש ממש
בהרגשתם את קדושת השבת,
וכן עשו התאספו יחד כדוגמת האסיפה
בשבת, והנה הרגישו התרוממות
והתעלות כעין הרגשות בשבת קודש,
ונפל רוחם ונשבר לבם על הגילוי שכל
הרגשותיהם בשבת הם הבל ודמיון,
ונכנסו בשפלות רוחם בקודש פנימה אל
היכל הרה"ק מקצאק זיע"א ושפכו לפניו
את מר נפשם, ושחו לפניו ככל החזיון,
הספק והפתרון אשר עבר עליהם, וכי
עתה ברור להם שהם חיים בדמיון
ורחוקים מן האמת,

שאלם הרה"ק האם לבשתם בגדי שבת
באסיפה וענו כן, ואז נענה הרה"ק ואמר כי
אכן נודע דבר ההרגש וההשגות
שהרגשתם באסיפה, כי ע"י הבגדים
הקדושים של שבת הם אשר גרמו
לקדושה שהרגשתם, וכי הרגשתכם הם
האמיתיות שבאמת אור קדושת השבת
התנוצצת עליכם ע"י הבגדי שבת, ותחי
רוח התלמידים, ע"כ.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ופירש"י למחרת יום הכיפורים

בו מלאכה יומת שפירושו כנ"ל
ממיתה זו, ואז תזכו למנוחה
אמיתית שהיא כוללת הכל ועל
ידה זוכין לכל השפעות טובות הן
בגשמיות והן ברוחניות ואף תזכו
בוה להנצל מאיסור ל"ט מלאכות
בשבת ולהנצל מהענין של לא
תבערו אש שע"י שתזכו להנצל

מלהב עיר אש כפשוטו ח"ו שהוא חילול ש"ק ח"ו גם תזכו
מכוח כל הנ"ל לבחי' לא תבערו דהיינו להנצל מאש מכל
פשטיו ועניניו הן היק גשמי והן עניני יצה"ר של עניני אש
ואז גם תוכלו לשמור שבת עם יר"ש שע"י שתנצלו מאש
השליילי תזכו לאש החיובי של תורה ויראת ואהבת
השי"ת באש קודש לעבודתו ואהבתו יתברך ואז גם תזכו
להמשך מש"כ בפסוק בכל מושבותיכם דהיינו שבכל
מקום שתהיו בו גם שם תזכו לכל הישועות שכל זה טמון
במה שמסיים ביום השבת שכל זה מונח בש"ק ושמירתה
ועניניה וכו', והכל כנ"ל ע"י כוח ההתאספות,
וכידוע מבעל התניא ז"ע ומועד צדיקים ז"ע שאם יושבים
יהודים יחדיו ואפי' אם הם יושבים בשתיקה ורק לא
מדברים דיבורים אסורים כבר אז יש בהם כח זה של מנין
של עשרה יהודים ויש ביניהם כוח קדושה עד שאפי'
מלאך ושרף אינו יכול לעבור ביניהם, דכל בי עשרה
שכינתא שריא, וממילא מובן שעאכ"כ אם מדברים שם
ביניהם דברי תורה יר"ש וחסידות אז כש"כ ודאי שעיד"ז
יושפע שפע רב בגו"ר לכל הישועות ולתורה וגדולה
במקום אחד, וזהו שצויה כאן משה רבינו אל בני ישראל
על ענין ההתאספות והישיבה בצוותא, וכמש"כ הנה מה
טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד כו' שאז עיד"ז זוכים
למה שמסיים שם כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד
העולם שאז זוכים לכל הברכות חיים ולכל הישועות אויף
אייביג ברוחניות וגשמיות.

וממילא לפי כל זה הנ"ל מעתה יתבאר כל דבר על אופנו,
שהנה כנ"ל יש לדקדק דקדוק הנ"ל למה היה כל זה דווקא
למחרת יוה"כ פ, ולהנ"ל מובן שבא לרמוז שדווקא אחר יום
הכיפורים אז יכולים אנו לזכות לכל הנ"ל שימשיך עלינו
אור יום כיפור לתמיד, כי ענין הנ"ל של ויקהל משה את כל
ישראל שיהיו בהתקדושות ובצוותא נמצא בכוחו של יוה"כ
כדמרגלא בפומיה דמרן אאמו"ר זיע"א (וכן מובא
בספה"ק באר מנחם למרן רביה"ק זיע"א) שלכן ממחרת
יוה"כ קרוי גאט'ס נאמען כי אחר מחילת יוה"כ כל ישראל
שוין בחשיבותו כי לכולם נמחל הכל בשווה, ואי' ממרן
רבינו דוד מלעלוב זיע"א שכששני יהודים כשווה זה לצד
זה אז הוא צירוף שם ה' כמו שכותבין בסידורים שם ה'
שתי יודיין, ולכן ממחרת יוה"כ שכל היהודים בשוה כ"א
עם חבירו הוא בחי' שם ה' של שני יהודים ושני יודיין זה
לצד זה, ולכן למחרת יוה"כ שעדיין כולם נקיים מחטא
כדאי' שאז אין פנאי לחטוא שעסוקים בהכנות עד סוכות
ואז הוא ראשון לחשבון עוונות ממילא לכן ממחרת יוה"כ
המשך בעמ' ב

בפרשתו ויקהל משה את כל עדת בני
ישראל וכו' (לה, א) ופירש"י שהיה זה
למחרת יום הכיפורים.

ויש להסביר הענין למה היה זה אחרי
יוה"כ דווקא ומה השייכות בין מה שא"ל
משה רבע"ה לישראל כאן ובין יוה"כ
שהיה כל זה למחרתו שי"ל לפי"מ שהנה
צדיקים הק' פירשו ויקהל משה את כל

עדת בני ישראל שמשו רבינו אסף את כל ישראל יחדיו ויאמר
להם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות, דהיינו שאלה הדברים
חוזר ומוסב על ויקהל משה שכמו שאני מקהיל ומאסף אתכם
כך צוה ה' לעשות שאף אתם ג"כ תהיו מתאספים הן בחול
ואצ"ל בש"ק המפורשים כאן תיכף אחר"ז שזה רצונו ית'
שבנ"י אידישע קינדער יהיו מתאספים ויושבים בשבת אחים
גם יחד תמיד כסדר וע"י זה יוכלו להתעלות ולזכות לשפע
ולברכות ולכל הישועות,

וזהו שמרומז כאן במש"כ את כל עדת בני ישראל לומר שע"י
שיתאספו תמיד זה יתן כוח לכל ישראל ולא רק זה יזכו אלא גם
ממשיך ומרמז ואומר שששת ימים תעשה מלאכה, דהיינו שאף
זה תזכה בכוח התאספות הנ"ל, שיהיה לך פרנסה בעבודתך
בהרחבה גדולה בכל הישיבה ימים של השבוע ואילו וביום
השביעי אם גם בו תתאספו יחדיו אז יהיה לכם קודש שתזכו
או בזה להשראת השכינה ולקדושה ולבחנית שבת שבתון
שהוא לשון של מנוחה שלימה בשלימות ולמנוחה של שבת
ושלוח הנפש, ואז גם יהיה לכם שבת שבתון בכפל הלשון
דהיינו שיהיה לכם א געוולדיגע הויכע שבת, וזה הכפל שבת
שבתון גם מרמז שיהיה לכם אור גדול שתרגישו בו את אורו
הגדול של שבת קודש, וזהו שממשיך שבת שבתון לה' לומר
שהכל הוא להשי"ת וכדי להתקרב אליו ואז יושפע עליכם
יראת שמים בזכות השבת קודש, וזהו נמי הכפילות שבת
שבתון שהוא לשון חביבות כמובא בבראשית (כב, יא) ויקרא
אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם כו' ויאמר הנני
ופירש"י אברהם אברהם לשון חיבה הוא שכולל את שמו
וממילא אף כאן יש לפרש הכפילות שבת שבתון שהוא לשון
חיבה, שאם חוזר פעמיים הוא לשון של חיבה, דהיינו לומר
שע"י תזכו לאור וקירוב מיוחד להשי"ת וממילא תזכו לכל
הישועות, כי כשזוכין לקירבה וחיבה מהשי"ת ממילא זוכין לכל
הישועות ע"י שהשי"ת מאיר את פניו אלינו וכלום חסר מבית
המלך ית"ש ואף גם יהיה לכם מנוחה נכונה מהיצה"ר בזכות זה
ובזכות השבת שתזכו למנוחה ואור מיוחד של השב"ק, ע"י
ובזכות שתעשו הכל לה' כנ"ל ואז תזכו לחיבה ממנו ית' שהכל
יהי לש"ש שהכל צריך להיות לו ית' ש.

וע"י השבת אחים גם יחד בליל השבת קודש תזכו לזו הבחינה
של לה' להיות מקורב לה', עבור וכדי שלא תפסידו זה הקירבה
להשי"ת עם כל הטובות שעמה כנ"ל לזה ממשיך ואומר שלא
תעשו מלאכה ביום הש"ק משום כל העושה בו מלאכה יומת
שהוא היפך אתם הדבקים בה"א אלוהים חיים כולכם היום,
לכן תהיו נזהרים מלעשות מלאכה ביום קדוש זה לפי שהמחלל
שבת מביא עליו מיתה בגוף ובנפש שזה ריחוק מהשי"ת ח"ו,
משא"כ אם תשמרו שבת אז תזכו להיות נשמרים מכל העושה

נקרא גאט'ס נאמען ע"ש שני יודין שם ה', ולכן הוא למחרתו דייקא שאז כבר במנוחה מהתענית והצום ויש להם מנוחת הדעת להתחבר זע"ז, וממילא נמצא שיהיה"כ ומחרתו מסוגל לאחדותן של ישראל.

ולכן כל שפע וענין הנ"ל של ויקהל משה היה בדווקא למחרת יוה"כ.

ולכן כ' רש"י שכל זה היה למחרת יוה"כ ואז זוכים לשפע של יוה"כ לכל השנה ומכוח שיושבים יחדיו באהבה ואחזה ושלוש וריעות ואז הזמן גרמא שמכוח התעוררות של יוה"כ גם רוצים להתעלות ומדברים ד"ת ומברכים לרעהו לחיים כרגיל שאז ביקשו הרבה על חיים וספר החיים ומתעלים בצוותא, ע"ז זוכים שיוכלו להמשיך עליהם את אור יום כיפור ואור קבלת התורה ע"י בחי' לוחות שניות שניתנו לישראל מהשי"ת ע"י משה רבינו ע"ה דיוה"כ וימשיכו כל זה למחרת יוה"כ און אויף תמיד.

והנה כשקוראים ויקה"פ שתיים גם יחד אז נמצא סיום הפרשיות בפסוק כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם ומסיימים 'חזק חזק ונתחזק, והנה בתוה"ק אי' פשטים עד אין סוף,

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ולכן יתכן לפרש ע"פ דרך המוסר והחסידות שהנה יומם הוא בחי' אור ולעכטיג קייט שזהו כי ענן ה' יומם דהיינו בזמן שמאיר שאז זוכים להרגיש את ענן המשכן, שהוא בחי' אור השכינה ועדש"כ וירד ה' בעמוד ענן,

אך אם רח"ל הוא בחי' לילה וחשכות שמרוחקים הלילה מהשי"ת ואור שכינתו ית' אז מלמדת אותנו התוה"ק העצה לעת ומצב כזה מש"כ ואש תהיה לילה, דהיינו שניקח את עצמינו באש קודש ונתעלה בכל הכוחות ואז הרי ע"י ההתלהבות דקדושה יהיה אש לילה בו שתאיר האש את הלילה ואף בו יהיה בחי' כולו אש קודש ויגרש את כל החשכות ויגרש את כל הרע ואת בחי' לא טובים של לילה הנ"ל ועצה זו טובה להתפטר מהלילה ומהחשכות אפי' בזמני החשכות ויהיה ליכטיג ואור גדול,

כמו שממשיך לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם ובכל מקום שהם, כי כשהמוח הוא לעכטיג יותר קל להרגיש את השכינה הק' ומעם עבודת ה' שהוא יומם, ועכ"ז

אש תהיה לילה בו שע"י אש קודש מגרשים החשכות וזוכים למתיקות ואור גדול בכל האופנים והמקומות. ולכן אז דייקא מסיימים ואומרים חזק חזק ונתחזק תמיד בעבודת ה' בחזק מכל המצבים הנ"ל וכנ"ל וע"ז נזכה שיהיה ההמשך שממשיכים אחר סיום ספר זה תיכף תחילת ספר הבא שמתחיל שם... ויקרא אל משה, ע"ד הידוע שמשה רבינו מרומו על כל ישראל שכל יהודי יש בו ניצוץ של משה רבינו איתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא. וכמוש"כ רש"י הק' ויקרא אל משה הוא לשון חיבה, ומשה לשון חיבה ואז נזכה שיהיה ויקרא ה' אל משה שיקרא השם יתברך לכל בני ישראל בקריאה של חיבה ונזכה לפעול אלעם גוט.

השם יתברך שמו יעזור שנזכה לפעול אלעם גוט ונזכה שיהיה לנו אגונטע פריילכע כשרע' פסח, שיבוא עלינו לטובה ונזכה לכל הישועות בשמירה עלינוה "נהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל", ויתן לנו את האור הקדוש של יום טוב קודש חג הפסח מיט בנין בית המקדש במהרה ב"א, שוין יעצ אויף א יסע אופן אויף אייביג.

(חלק ב' - המשך השיח"ק מגיליון כי תשא על הרה"ק הרר"א מליזענסק יעלה ויבוא אי"ה ביום כ"א אדר ב' בימא דהילולא)

פתגמי ופניני קודש

מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א על ענין "מחצית השקל"

דודי זכור לי שקלי עפרון אשר שקל אב במכפל חברון בפיט לפר' שקלים איתא עוד: "דודי זכור לי שקלי עפרון אשר שקל אב במכפל חברון", וצריך להתבונן ולהבין:

א. מה מתכוון הפייטן להודיע בפיוט, ומה מיוחד בזה שנתנו לעפרון השקלים וכי מה החיוב בזה שנותנים לנו כסף עד שמחשיבים ולוקחים זה כזכות לבני' לדורותם

ב. עוד קשה למה מבנים זכות זאת של שקלי עפרון וקורא אותם שקלי עפרון ע"ש עפרון והרי זה היה שקלי אברהם אבינו ששילם לעפרון קנטורים ולמה מזכיר הפייטן בלשוננו דווקא שקלי עפרון,

ויל"פ שרצה הפייטן להזכיר אב זה וזכויותו של אאע"ה שנטכרו שם באותה פרשה של שקלים שלו שאב זה יעמדו לרוע אף זכויותו אלו, ולכן הזכיר שקלי עפרון שזהו הרמז שיש לפרש שהרבש"ע אמר לאאע"ה שכל אי' תהי' שייכת לו ולבניו ואז היה יכול להרגיש א"ע בחשיבות ועכ"ז נהג כהענין האמיתי ופנה לבני חת "תנו לי חלק ונחלה עמכם" את מערת המכפלה, עוד זכות ששוב מזכירים וזכות בזה שהרי השי"ת הבטיח כל טוב פאר די הייליגע זיסע אברהם אבינו זיעועכ"י, ועכ"ז היו לו ניסיונות גדולות של העקידה ושרה אמנו, אך הוא והיה כולו אמונה ולא הררה כלום אחר השי"ת אלא תמיד הלך בשמחה מיט זיס און ליכטיג וידע תמיד האמת שה' נהג עמו רק בחסדים ולא נפל לעולם לצל צילו של הרעור ח"ו, והאמין בה' ויחשבה לו צדקה והיה דבוק כולו לבוכ"ע,

וממילא נמצא שבה מזכירים כאן זאת הזכות של אאע"ה שכל מעבריו ופעולותיו עשה וקיים מתוך שמחה ואמונה, והו שמרנו הפייטן "דודי זכור לי" שהיה תמיד מלא ואיתן באמונה בחזק בה' והיה מלא שמחה מתוך אהבת ואמונה ה', והו הלשון דודי" זכור לי שהיה אאע"ה מלא אהבת ושמחת: י' כדורים ורעים האהובים וזכוכות אף אנו אומרים להשי"ת דודי" זכור לי ולכן גם שב הפייטן ומדריך זכור ל"י עם דיוק המילה "עפרון" להזכיר מה שהוצרך לשלם לו, שבא לרמז ע"ד הנ"ל שאאע"ה נכנע אליו וגם עבר בעונו את כל הטילטולים האלו שהיה נאלץ לעשות זאת שהיה בזה עונוה יתירה כי מאידך גיסא איתא שבכלל מובא שאאע"ה נתקדש על כל העולם א"כ היה בחשיבות ועכ"ז כאן נאלץ לבקש מעפרון ולסחור עמו שיעשה עמו טובה ויתן לו מערת המכפלה והנם שאליבא דאמת בעצם לכאן הכל היה שייך לאברהם, א"כ היה זה השפלות לבקש כ"כ מעפרון ואעפ"כ נהג בעונוה והכל בסכלות והכנעה מהשי"ת.

ענין שקלים במוצאי שבת: "אסאך גולדענע רענדליך" והנה עכשיו שמדברים אנו כאן הוא עת מוצ"ש ולכן דבר בעתו מה טוב כי יכול להיות שבמוצ"ש זה דבר טוב לדבר על שקלים שהרי בקארלין וכן בלעזוב הם אומרים דאמת בעצם לבקש ונהגים לבקש בזה"ל: "בשורות טובות אמיתיות און אסאך גולדענע רענדליך", א"כ כמו"ש ישיפע לנו השי"ת מאלה בחי' השקלים עושר וממון לישראל קדושים בריח ובינקל ועוד סיבה לדבר משקלים במוצ"ש ששבת אתון תשב ענין תשובה ומוצ"ש שיריים של ש"ק הבוחר בשיירי זמרה, א"כ אף מוצ"ש שייך לתשובה ופברט שארז"ל במוצ"ש וי אברה נפש ודאי שייך להשיבה ע"י תשובה ולכן ראוי לדבר על שקלים במוצ"ש.

מחצית השקל נקרא שלימות

ידוע הדבר ומובא בספה"ק שמפרשים מה היה הענין של מחצית השקל ולמה צויה השי"ת בתורתו ליתן מחצית ולא שלם דייקא וכידוע בתוה"ק אי' פשטים עא"ס ולכן יל"פ המ' שענינו בא לרמז למי שזכה ליתן תרומה זו להשי"ת דיכול לחשוב שבה ככר השלים הכל וכבר יצא די חובתו די והותר לכן אומרים לו שכל זה אינו אלא מחצית היינו מחצית הפעולה שמוטלת עליך לעשות, ולזה בא מחצית לרמז ולומר לו שלא תחשוב שאם תרצה לזכות "לכפר על נפשותיכם" כבר יצאת יד"ח ע"י עצם התניטה, כי מחצית השקל מראה שזה רק חצי עבודה א האלבע זאך, ואילו כדי לתקן ולכפר על מעשה העגל צריך להיות מוסף עוד מחצית דהיינו השלמה של תשובה תפילה וצדקה באש קודש של מצוה, וכמו שידוע שלכן הראה השי"ת למושה רבע"ה מטבע של אש וא"ל כזה יתנו שבא לרמז וללמד שזו המטבע הגשמית היתה צריכה להיות מסובבת בתניטה באש קודש ונדיבות לב של מצוה שבה לפאר את בית ה' זה ביהמ"ק ואז דייקא ביחד עם המחצית השניה אז זה נקרא שלימות.

אור פניך עלינו אדון נשא

יש לבאר ענין של פלא מה שכתוב ביוצרות לפר' שקלים "אור פניך עלינו אדון נשא ושקל אשא בבית נכון ונישא", דלכא"ו הוא קשה למה כתב ושקל אשא הא לכא"ו הו"ל לכתוב ומחצית השקל אשא וכו', שהרי מפורש בתוה"ק ליתן מחצית ולא שקל שלם לכא"ו, ואכן אמנם בפשטות יכולים ללמוד שאין המכוון שיתנו שקל שלם אלא שדירב בכללות על ענין השקלים שמהם נותנים המחצית ומה שאמר שקל כאילו אומר שקל ממשפחת וענין ומציאות השקלים שיש בעולם מהם ניתן המחצית להביא לבית המקדש, ולעולם אין הכוונה שיתנו שקל שלם שכך אפשר לפרש ולהכניס פשט ולהעמיס זה בפירוש תיבת שקל אשא וכנ"ל ולפרש כן פון אויבן אויף. אבל באמת שבתורה"ק אי' פשעא"ס ולכן יל"פ עוד בזה מה שמצא: א' בתוה"ק כתוב מחצית השקל ואעפ"כ בפייט כתוב שקל שלם שענינו לפרש כך שהנה כידוע ענין מחצית השקל בא לרמז כמובא מצדדים ומפרשים על ענין הענוה ושפלות רוח שיש לכל א' לידע שצריך לו יד האלטן א אלבע זאך און אז צוברכענע זאך,

לכן צויה השי"ת בתוה"ק שכל יהודי יתן מחצית השקל דייקא שע"י שכ"א נותן המחצית ממילא על ידי חבריו ונתינתו של חבריו משלים לשקל שלם וממילא יבין כ"א שהוא בפ"ע אינו אלא מחצית וע"י אחדותו עם חבריו אז דייקא יזכה לשלימות וכל יהודי הוא מחצית משא"כ ב' יהודים הוא שלימות.

מחצית השקל בא ע"י ענוה

ענין מחצית השקל בא להורות לנו דרך ע"י ענוה שייך לבוא לאחדות, כי אם ח"ו איכא שייכות למדת הגאות ח"ו אז חושב בליבו ומהרהר שם ע"י גיאות שאני לא חצה להתמסר לחברי

ומרמז שלמחצית השקל הזה צריך להיות שלימות כמו שקל שלם שנקרא שלימות שאז נעשה חשוב בשמים וזוכה לתשובה ותפילה ואש קודש עד שיהיה מטבע של אש בשלימות, ובה נהיה שלימות וריכטיגע תשובה ויתקין לכפר על נפשותיכם.

שקלים ענין תשובה

שקלים הוא ענין של תשובה ששקלים הוא ענין שצריך להיות שוקל בחשבון הנפש איפה אני בעולם ומה יש לי לתקן. וכן מרמז שזאנו קודם פורים, ותשובה וחשבון הנפש זה הכנה הראויה לחג הפורים שאף שם עשו תשובה כמש"כ וגם הדר קיבלוה מאהבה.

פתגמים ועובדות קרישין במעלה ונועם השבת קודש מלוכט משרה תורתם של כ"ק מרן אדמו"ר הקה"ט זיע"א ולהבהל"ח בנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ובאמת הרגישו נועם ורוממות הנפש כמו בשב"ק, ונשבר לבם בקרבם בהווייתם כי תועים הם בעבודתם וכל מעשיהם כולו חיצוניות ודמיון, וברוב מרידותם נכנסו אל הקודש פניהם אל רבם להשיח צערים ועגמות נפשם, והגידו לו את כל מה שעבר עליהם ומה העלו במצותם, וקיוו כי הרח"ק יפנה נעלמים ויורה להם הדרך הנכונה, והרח"ק בשמעו את רינתם שאלם האם לבשו גם בגדי שבת באותו יום שעשו כדוגמת שבת, ועניוהו כי כן הוא שלבשו בגדי שבת, נענה הרח"ק ואמר א"כ היא הסיבה להרגשתכם בנועם שבת, כי ריח ונועם וטעם שבת עלה מהבגדים הקדושים של שבת, ולכן הרגישו רוממות והתעלות בקדושת נועם שבת. וז"ש עוז והדר לבושה, כי בלבושי שבת לבד זוכים לעוז והדר, להתענג בנועם השבת.

תחילה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים (קדוש ליל שב"ק).

לכאורה מה השייכות ומה ענין שבת אצל יציאת מצרים (וכמו שהק' כבר ברמב"ן עה"ת דברים ה, מז), והשכתי כי אצל ע"ד המוכא מצדדים, תחילה למקראי קודש – אדם הוציא להתחיל לעבוד את הש"י באמת, מניע אליו היצ"ח ורצוה להפילו לאיש, ואומר לו שהוא חוטא ופושע גדול ואין לו מה לעשות תשובה ולעבוד את הש"י, זכר ליציאת מצרים – אז צריך האדם לזכור דכמו ביציאת מצרים היו בני ישראל שקועים ושרוים במ"ם שערי שומא, ובין רגע התהפך הכל והוציאם הקב"ה ממצרים ביד חזקה וברוע נסיוה, והתעלו לרום המעלות, כך הפתחיל להטהר ורצוה לעבוד יתב"ש, הקב"ה בעזרו כדאיתא (וימא לה) הבא לטהר מסייעין אותו, ע"כ. וידוע מהרה"ק רבי **יהואל מאלכסנדר** זיע"א, שכשנכנס בליל התקדש חג הפסח לערוך הסדר פתח ואמר, דצריך כל איש ישראל להאמין שיכול לצאת ממ"ם שע"ט כמו שיצאו אבותינו מארץ מצרים, וזה שאינו מאמין שגם כהיום ובכל שנה ושנה בלילה הזה יכול להתעלות מעומקא דתתומא רבא, הוא הוא הר"ש ש"ן עי"ן שבהגדה.

ויל' בזוה השוה שב"ק שהוא תחלה למקראי קודש ליציאת מצרים (בספ"ק לא ביארו מאמר הנ"ל בענין שב"ק, דכמו שיצאו אז ממ"ם שע"ט וזכו למדרגות נשגבות יכול כל אחד ואחד להתעלות בליל שבת קודש, ואפילו זה אשר איז פארוינקען ביו ביו, כל יהודי באשר הוא, בכל מצב שהוא, יכול לצאת ממה שמושקע בת. כל זה בכה האמונה דצריך להאמין בזה באמונה שלימה, והאמין בזה יכול להגיע לרום המעלות והמדרגות.

ובענין זה שמעתי לפרש בשם הרח"ק רבי **שלמה דוד יהושע מסלאנים** זיע"ק עה"פ שאומרים בליל שב"ק בזמור אשת חיל, והגור נתנה לכנעני (משלי לא, כד), היינו אפילו עושה מעשה כנען (עי' רש"י סנהדרין פב), יכול להאחו בקדושת השבת ולהזור בתשובה שלימה, והגור נתנה – מען וזאפט איהם א גארמיל, ער זאל זיך מיטכאפען, ע"כ. ויובן היטב ע"ד משל דמיון למוי שטבע בים סוער ונלחם על נפשו להינצל, ובתוך כך זרקו לעברו קרש הצלה שיתפס בה וימשכוהו ליבשה, כן בשבת קודש, נותנים להאדם את ההזדמנות להיתפס בנועם עבודתו יתברך, ולהינתק מתאוות העוה"ז והכלי הזמן אשר הוא משוקע בהם, ומטרידים אותו לכלי ישים יראת ד' על לבבו, ובכוח השבת אפשר להמשיך לעצמו שפע קודש לכל הימים.

טהורים ירשוה ויקדשוה.

כבר שוחחנו ע"ז, ששבת מכיון שהיא מתנה מאת הקב"ה לישראל, לכן לכל ישראל יש חלק ונתלה בקדושת השבת, ואור השבת מאיר לכל אחד מישראל בכל מקום ומצב שנמצא, כי מתנה שייכת גם לאלו שלא עמלו בדבר, ומחית הנותן להמקבל באה לו המתנה, וכל עדת ישראל יעשו אותו (שמות יב, מז).

והנה, כאן אמר הפייטן טהורים ירשוה, ומשמע דצריך איזה שהוא טהרה וזכות לירש את קדושת ואור השבת. אבל הענין הוא ע"ד דאיתא בחז"ל (ברכות יז, א) כל העולם כולו נוזנין בצדקה, והם (הצדיקים) נוזנין בזרוע, וכמו"כ בקדושת השבת, הטהורים, הצדיקים, הם ירשוה, ואף שהוא מתנה, מכל מקום הם יורשים את השבת בזכות, משא"כ כל העולם כולו, אצלם הוי מתנה, צדקה.

הפצץ אפרים וגם לחשוב חשבונות.

כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל (אדמו"ר מרן רביה"ק חרמ"מ זיע"א) הוה מרגלא בפיו מ"ש הרח"ק בעל

כל ברכא דלעילא ותתא ביומא שביעא תליא (זוה"ק יתרו פת).

הנה נועם עריבות טעם שבת קודש למה הוא דומה, לכן מלך שמחמת מעשיו המקולקלים נתרחק מאת המלך, ורק ליום אחד היו מביאים אותו אל המלך להסתופף בצילו, ובדואי באותו יום היה לו שמחה גדולה שהוא ליד אביו המלך, וכל רגע מהיום ההוא היה יקר לו מאד ומתעדן ומתענג בזמן ההוא, אמנם כל זה איננו שוה לו בכל עת אשר חשב לנפשו כי עוד מעט ופנה יום, ויחזירו אותו שוב למקום הרחוק ולא יהיה קרוב עוד לאביו המלך, ונפשו עגמה לו עד מאד, ואמר לו המלך כי אל לו להצטער על כך, כי ביכולתו ליטול מבית המלך מכל טוב וכל הדברים הטובים שיצטרכו לו בעת שהותו מרחוק, ועליו רק לנצל את היום הזה, למלאות אכמו די סיפוקו ללכת הארוכה, וכן מקדושת השבת, בזמן אשר קרובים למלך עולמים יש לו לאדם למלאות מלא הפנים טיבותא לכל ימות השבוע, וכל ברכא דלעילא ותתא ביומא שביעא תליא.

מתנה טובה יש לי בבית גזוזי ושבת שמה (שבת יז, א). מתנה איז נישט קיין פארדינסט, וזה לא התחייבות מצד הנותן, כי הנותן מתנה מאליו נותן, מרוב טובו ואהבתו, והנותן מתנה – בעין יפה נותן (עפ"י ב"ב נא), א"כ הרי בודאי שיש לכל אחד ואחד מישראל חלק במתנה זו, אף הפחות שבפחותים. ועוד זאת, דכיון שהיא מתנה לכן יכולים ליכנס לשבת מתוך ימות החול, בלי ענינים ממוצעים ביניהם, אלא מתוך התולין של ימות החול אל קדושת השבת, ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (ויקרא ג, ד).

ואי הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו (שבת שם), ויל' דהתעוררות והשמחה שיש לכל בר ישראל בכניסת השבת שהנה הנה מגיע השבת, באה מכה הודעה זו, וזו היא ההודעה. וכמסופר על הרח"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א ששאלו הרח"ק מלובלין זיע"א היודעים אתם מתי נכנס השבת, וענינו הרח"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידו חיד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו' (ראה שיחות חיים א).

הקב"ה נתן לנו את שבת קודש אוצר סגולה, מטמון יקר, מתנה טובה שאין כמותה אצל כל האומות, ואם כן למה נכלה את הזמן היקר הזה בדברי חל וריק, ואם קבלנו מתנה, צריכים לשמח עליה, כי המקבל מתנה לבו שש, ובפרט שקבלנו מתנה כה חשובה ויקרה, שבת קודש, אוי בודאי שצריכים לשמח ביותר.

תפילת ליל שבת

לפניו נעבוד ביראה ופחד. קשה יראה ופחד שנכפלו כאן למה, ופי' כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל שאחרי שיש כבר מורא שמים עלינו, עוד פחד נורא נוסף לנו כהביטנו כיצד נראית יראה שלנו, ע"כ. ונראה לפרש בדרך אחר, ע"ד שפי' רישיו"ל עה"פ (שמות מז, מז) תפול עליהם אימתה ופחד, אימתה על הרחוקים ופחד על הקרובים, ולפי"ז יש לפרש יראה – קדא על הרחוקים ממלכו של עולם כ"ה והיינו יראת העונש, יראה תתאה, ופחד – על הקרובים, והיינו יראה עלאה, יראת הרוממות, והבן.

זמירות ליל שבת

הטעם שאומרים אשת חיל בליל שבת קודש, אפשר שהוא ע"פ מה דאיתא (בראשית רבה פרשה יא, ח) תני ר"ש בן יוחאי אמרה שבת לפני הקב"ה, רבש"י לכולן יש בן זוג ולי אין בן זוג, א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא בן זוגך. ועל כן מזמרים אשת חיל, לכבודה של בת הזוג של כנסת ישראל, לקראת כלה שבת מלכתא.

בזמור אשת חיל, עוז והדר לבושה (משלי לא, כה), אפשר לפרש עפ"י המסופר תלמידי הרח"ק מלובלין זיע"א פעם עלה בלבם החשש כי מי יודע אם הטעם וההרגש שהם מרגישים בנועם השבת קודש אם היא לא דמיון חיצוני בלבד ולא רגש קודש פנימי אמיתי, והם מרמים את עצמם בהרגשת טעם השבת, ובאו לידי החלטה כי העצה לזה היא שכיום מימות החול יעשו הכל כדוגמת שבת בתפילה באכילה ובזמירות וכו', והיה זה להם לאות אם ירגישו גם אז טעם ונועם כמו בשב"ק, או ידעו נאמנה כי כל הרגשתם בשב"ק הבל היא, ובחיפז לחיפז, וכמחשבתם כן עשו,

הילולא דצדיקא

כ"ה אדר – רבי אברהם גרשון מקיטוב ב"ר אפרים אשכנזי גיס מרן הבעש"ט הק' (תקכ"א)
 רבי ישראל מקאליש ב"ר יצחק (תר"מ)
 רבי אליקים עזין מאוסטראה ב"ר יעקב יוסף (השני) (תרמ"ה)
 רבי חיים הלוי מדאברא ב"ר ישיכר דוב אב"ד טאפוב (תש"ב)
 רבי בצלאל יאיר ב"ר יהואל דנציגר מאלכסנדר (תרצ"ה)
 רבי יצחק ב"ר מסעוד אבוהצירא (תש"ל)
 רבי ישראל יעקב ב"ר אהרן פישר ראב"ד העדה החרדית ב' אבן ישראל (תש"א)
 – רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין ראב"ד פרושים בירושלים (תרפ"ב)
 רבי איתמר הכהן מטשניקוב – תל' ב' קדושת לוי ור"ל שרה'ס, חותן רבי איציקל קאלישער.
 אבי דוב בער שפירא מסקאלא וטולסט ב"ר יהודה מאיר משפטיווקא מגזע קאריין (תר"י)
 – רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין – ראב"ד פרושים ב"ם (תרפ"ב)
 רבי חיים דוד מבראד ב"ר יוסף מבראדיטשוב (תרצ"ב)
 רבי אהרן מאוסטראה ב"ר שמשון המנטה ד"ר גארדיא – תלמיד המגיד מעזריטש (תק"ט)
 רבי שלום סאפריין מקאמראנא ב"ר יעקב משה (תרצ"ו)
 רבי יצחק צבי סופר אב"ד טעמשוואר ב"ר ישראל מרדכי אפרים פישל (מספר הסופר) (תשכ"ו)
 רבי אברהם חיים ברים ב"ר מרדכי דוד (תשס"ב)

כ"ז אדר – רבי יוסף שאול ב"ר ארי' לייב תנזון מלמבוגה-לבוב ב' שו"ת שזאל ומשיב (תשל"ט)
 רבי יצחק אברהם המהר"י אברהם מאמשיטורדם (תנ"א)
 המקובל רבי חיים ב"ר יהוא סטאני מהודו (תשל"ט)
 רבי ישעי' מיאסי ב"ר משה – כליל תפארת'הוון ישעיהו ועוד, תל' ד"מ מקרעמוניץ, אהבת שלום (תרל"ט)
 רבי אלטער מאיר דוד הלוי מוואלבראם ב"ר יצחק מנחם (תרע"א)
 רבי מרדכי זוסיא מטייסק האצאלעס ב"ר מנחם נחום מנריסק – חתן רבי יצחק מבוהוש (תרצ"ו)
 רבי משה ב"ר יעקב ניישלאס אב"ד סקוירא וסערדעהלי (תשנ"ו)
 – רבי שמואל ב"ר שלמה לניאדו ב' בית דינו של שמואל (תק"י)
 רבי שלמה ב"ר ארי' לייב וירבארג מוילנא ב' באר שבע (תקפ"א)
 רבי חיים מאיר ראזענבוים ממאשלי ב"ר ישיכר בער מסטראוויץ (תשס"א)
 – רבי משולם פייבוש נפתלי מסינאטין ב"ר אהרן אריה מלאשקוויץ (תרע"ג)
 רבי שלמה שמואל מטשערנבול ב"ר ברוך אשר (תרצ"ו)
 רבי יצחק ב"ר אשר – הבחור משפייר הי"ד – נכד ריב"א מבעלי התוס' (תתקנ"ו)
 רבי צבי אביגדור אשכנזי אב"ד מונקאטש ב"ר אברהם משה (תקפ"ד)
 רבי שלמה ב' תפארת שלמה מראדומסק ב"ר דב צבי הכהן רבינוביץ (תרפ"ו)
 רבי יקותיאל זלמן מלויבאוויטש חתן רבי דובער ב"ר יוסף שמחה בונים – חתן הקדושת לוי (תרצ"ו)
 רבי אברהם שאן אהל אברהם מקויבסיסדארף – י"ם ב"ר יהודה לייב (תרל"ו)
 רבי פנחס נתן מרדוויק ב"ר אליעזר צבי מקאמראנא (תרצ"ב)
 רבי חיים מלודו' ב"ר עמנואל מפשעדרבור (תש"ב)
 רבי יואל ב"ר יעקב שלמה בעער מראצפערט ס. פאולו (תשנ"ג)
 רבי חיים שמואל ב"ר דוד בירנבוים חתן הגרעק"א – מעשה חושב על שער הגמלך (תתמ"ו)

וביום השביעי קודש המשך מעמ' ג'

בית אהרן מקארלין זי"ע, א.ה.צ. אסורים – וואס דיר ווילט זיך טאר מען נישט, עכ"ד.

וויש לפרש המשך חומר, וגם לחשוב חשבונות, עפ"י מעשה שהיה אצל הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע (ראה בפרק טוב, עובדות הצדיקים אות ב) פעם בהיותו ביער ונכנס לבית א' ועמד בפני נסיון קשה, והיציאה היתה לו הדבר בק"ן מעמי מהרה, ולא ידע להשיג עצה בנפשו, עד שלבסוף אמר כי הנה כבר קיבלתי על עצמי לא לעשות דבר אשר לא יהיה לרצון ונח"ר לפני השי"ת, ובכחות הכל איזה נחת רוח יצא מדבר זה עבור השי"ת, ועל ידי מחשבה זו ניצל מהנסיון, ואז כרגע ונעלמה כל הבית וכו' וראה כי הכל הי' רק אהיות עינים למען נסותו. וז"ש הפצ"ר אסורים – אם האדם מחליט בלבו לבטל רצונו – וואס דיר ווילט זיך טאר מען נישט – ולעשות רק הפצ"ר ורצונו של הקב"ה, אז יחליט גם כי עוד אשר לו, וגם לחשוב חשבונות – גם זה אסור, מען טאר נישט און דאס איז דאס, בלי חשבונות, בלי ק"ן מעמי מהרה, כי אם לקבל ולהחליט כי אין זה לרצון ולנח"ר לפני הבורא יתב"ש (עי' במאמרי קודש פ"ד לך בארית).

זמירות יום השבת

צורא דלעילא דבי חיי כולא. יובן עפ"י מה שפירש כ"ק מרן אאמ"ר זצוק"ל, כי אל הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע הגיעו פעם שני אברכים שהיו משיכילים, וכל דבר שראו או למדו התבוננו בו על פי שכל להבין הדבר ולא להיות פתי מאמין, וכן בענין אמונת צדיקים, לא הגיעו לידי מדה זו להאמין אמונה פשוטה בצדיקי אמת, כי אם מה שנראה להם עפ"י השכלתם.

ובעיר פרימישלאן היה הר גדול ומשועב מאד, ולמרגלות ההר היתה המקוה לטבול, ובעת החורף והשלג כסה את ההר לא היה באפשרות לרדת דרך ההר אל המקוה כי היתה סכנת התחלוקת על השלג, והיו מוכרחים לסבב את ההר ולהקיפו בכדי להגיע אל המקוה.

והרה"ק ר"מ היה הולך אל המקוה דרך ההר על השלג ופוסע וליטו וכאילו היתה הדרך סלולה, והיתה זאת לאות למופת בפי כל. והאברכים הנ"ל בשמעם וגם ראו כזאת, החליטו כי גם ינסו לעשות כמעשהו, באמרו כי בודאי מצד משנה וזירות שנוהר הצדיק הוא אשר עומדת לו לכל יכשל, כי הרי לא האמינו באותות ומופתים, ובכן אך הניחו רגליהם במורד ההר המושלג מיד כשלו רגלם והתחלקו, ועצמותיהם דא לא נקטו וידיהם נחללו קשות, ונפלו למשכב מרוב מכאוב ויסורים ובקומם מחליים ובהתרפאם ממכאובם, באו בפיק ברכיים אל הרה"ק הר"מ והשיחו את אשר בלבבם כי דרכם להבין ולהשיג כל דבר ודבר, ולא ע"פ אמונה, וכאן ראו דבר שאין כבודם להבין, הא"ק הרבי עושה את דרכו כשלו רגלם והתחלקו ונפלו למשכב מרוב חלי ולא מרגיש בשלג המחליק, והלא על פי השכל והטבע אינו מובן הענין, ענם הרה"ק כי הדבר מובן גם על פי השכל, כי בזמן שהאדם קשור למעלה איננו נופל למטה, ודי למבין, וי"ל דוזה הכוונה בזמירות האר"י ביומא דשבתא, צורא דלעילא דבי חיי כולא, צורא דהיינו קשר, עבודת האדם היא לזכות להיות קשור לעילא, ועי"ז דבי חיי כולא, והבן.

סעודה שלישית

בלאורה קשה למה קוראים זו הסעודה של של סעודות, ולא סעודה שלישית, הלא במספר היא הסעודה

השלישית שסעידים בשבת. אלא כי כזו הסעודה נכלל ב' הסעודות הראשונות, נמצא שהוא באמת של סעודות, על כן סעודה זו היא כולו לשמה, ובפרט בימי החורף שהיום קצר יותר, וכבר אכלו סעודה ביום, וקשה לאכול, אז היא ממש לשמה.

בספח"ק שואלין מאי שנא בין סעודה שלישית לשאר סעודות השבת, דבשאר סעודות אוכלים בשר ודגים וכל מטעמים, ובשל סעודות אוכלים רק דגים ולא בשר. ויש לבאר שהוא כעין מה דאמרו רז"ל (מדרש אגדה ע"י רש"י במדבר כב, לה) על ענין של שמיני עצרת שאמר הקב"ה לישראל, קשה עלי פרידתכם עשו לי סעודה קטנה ואשב עמכם, וכבר בארנו במק"א (ראה מאמ"ק לשמיני עצרת) כי הכוונה בסעודה קטנה הוא כדי שלא יצאו מהסעודה שבעים, אלא שיארו עדיין רעבים וצמאים לעוד תענוג, להתעדן בנועם ה'.

וכמו"כ בזמן רעוא דרעיון, שהוא זמן פרידה משבת קודש, וקשה היא הפרידה, ולכן עושים סעודה קטנה כענין הנ"ל, להתאחד בזמן חדותא ולהרגיש נועם מתיקות ויו ענין, ולהשתוק עוד ועוד להמשיך עליהם אור קדושת השבת. (כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע – ספח"ק "באר מנחם")

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, ששת ימים תעשה מלאכה וגו' (לה, א-ב)

בלאורה מאמר שכתב אשר צוה ה' מובן שלכן צוהו ה' בשביל לעשות אותם, ומה מדיק הכתוב במה שכתב לעשות אותם.

והנראה עפ"י הידוע מהרה"ק בעל החידושי הרי"ם זי"ע שפירש "אלה הדברים אשר צוה ה'" קאי על למעלה מה שכתב וקחל משה, דהיינו שעשה משה אסיפות וקהילות לכלל ישראל ללמד תורה ולחזק אחד את חברו, ואיש את רעהו ועיורו ולאחזי יאמר חזק, ועל זה אמר הכתוב "אלה הדברים אשר צוה ה'", דהיינו לעשות קהילות קהילות באסיפת מריעים, ע"כ.

ולפי"ז אפשר שהכתוב ממשיך "לעשות אותם" משמעו בכל הדורות לכל עת ובכל זמן, לעשות אסיפות וקהילות ולהתאחד עם ישראל כאיש אחד בכל אחד. ועי"ז נזכה לתשובה שלימה ולהתרוממות הדעת, וכשאין דעת הבדלה מניין ומידה טובה מרובה כשיש דעת אז וזכה להבדיל בין הקודש לחול ומשתוקק להידבק אך ורק בקודש. וכל זה מרובו בתהליך (פרק ק"ב) שיר המעלות לידו הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ורצ"ל דא כשיושבים שבת אחים גם יחד, הרי וזכים לנשמן המרוב על הראש שמרובו על השפעות טובות ברו"ה, **שם שבת צוה ה' את הברכה חיים עד העולם**, שע"י האחדות הרי הקב"ה מצוה את כל הברכות וכל הישועות טובות עד עולם.

ועוד ממשיך הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לך קודש וגו', דבא הכתוב ללמדנו ענין אסיפות מריעים בשבת אחים גם יחד שהוא שייך לכל עת ולכל זמן, הן בשב"ק והן בחול.

וזהו פירושו, "ששת ימים תעשה מלאכה", שעל אף דבימות החול כ"א טורד במלאכתו על המחיה ועל הכלכלה, זה ככה וזה ככה, בכל זאת לא ימנע עצמו מלהתאסף אף בימות החול באסיפת מריעים ושבת אחים, **וביום השביעי יהיה לך קודש**, דהיינו האסיפות ושבת אחים יקיימו זאת ביתר שאת וביתר עז, בשירות ותשבחות וליתן שבת ושירה לקל אשר שבת ברא ועי"ז נזכה לכל הישועות ברו"ה.

יעזר הקב"ה שנוכה לתשובה באמת ומאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ונזכה להתקרב לאבשב"ש ולהיות דבקים בשמחת קיום התומ"צ והתמדת התורה, ותמיד נהיה מיט א גונומע אידישע שמחה, שזה מרומם את הנפש ומקרבנו לאבשב"ש, עבדו את ה' בשמחה ברא לפניו ברננה, בשמחה ובמנוח לבב מרוב כל. (כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

מעשה נפלא

מהרה"ק ר' גרשון מקיטוב יו"ד כ"ה אדר"א

התפילה שבקעה רקיעים

*

כשהגיעה השמועה שיהודי אחד נתפס במערת המכפלה. מיד ידע האור החיים הקדוש שזהו רבי גרשון מקיטוב. ויבך מרה ומיאן להתנחם

*

פעם אחת ראה הרה"ק מרן רבי ישראל בעל שם-טוב, כי נגזרה גזירה נוראה על ישראל שתכלה מהם, חס ושלום, התורה שבעל-פה. הגזירה השמימית הזו היה לה ביטוי כאשר לפתע הצוררים ביחד עם המשכילים הביאו "הוכחות" שהגמרא 'ממעטת' בערכם של הגוים ועל כן דנו את התלמוד לשריפה...

שלח הבעל שם טוב הקדוש אגרת דחופה לגיסו הרה"ק רבי גרשון מקיטוב, אשר עלה לארץ ישראל והתגורר בירושלים, וביקש ממנו: "מהר, קום ותעלה חברונה, היכנס אל מערת המכפלה. תתפלל שם ותאמר אל האבות הקדושים: 'אבות העולם', כלל ישראל מודיע לכם, שהוא עכשיו בצרה גדולה! רוצים לשלול ממנו את התורה שבעל-פה, על כן בקשו רחמים".

הלך ר' גרשון לחברון וביקש להיכנס למערת המכפלה. אלא שהכניסה ליהודים אסורה הייתה אל מערת המכפלה שבחברון. הערבים השתלטו על המקום ולא נתנו לו להכנס, ולא זו בלבד אלא שלפתע רץ השומר הישמעאלי כנגדו להכותו נפש....

רבי גרשון לא נבהל. הוא ידע שהוא שליח של כלל ישראל בשליחות הבעש"ט. מה עשה? נתן רבי גרשון לישמעאלי השומר מטבע זהב וברח לו משם. כך עשה רבי גרשון גם ביום השני – נתן מטבע וברח. וכך גם ביום השלישי. וביום הרביעי, אחרי שנתן את המטבע, ביקש בבכייה ובתחנונים מן הישמעאלי שייתן לו להיכנס למערת המכפלה ונתן לידו שוב, מטבע זהב. התמלא הישמעאלי רחמים עליו ונתן לו רשות, וגם עמד והראה לו הדרך לשם. רק אמר לו: "תודרו ואל תתעכב שם הרבה, כי בעוד שעה מתחלף המשומר".

כנס ר' גרשון פנימה ואמר לפני קברי האבות מה שציווה לו גיסו הבעש"ט. ומיד נפלה עליו אימה גדולה והשכה ונתקו מורשי לבבו. הוא השתהה ואחר כך יצא. והנה, בחוץ בינתיים החליפו את המשומר ובדיקו הגיע השר ומה הם רואים? איש יהודי בחצר מערת המכפלה...

תפשו השומרים את רבי גרשון והטילו אותו אל בית הסוהר לחרוץ משפטו באיזו מיתה להמיתו...

והנה ביום חמישי של אותו השבוע, ובעל יאור החיים' הקדוש, היו לו געגועים רבים לרבי גרשון. והוא ביקש לחפשו בכל ירושלים, אבל רבי גרשון לא נמצא.

ואז הגיעה השמועה שיהודי אחד נתפס במערת המכפלה. מיד ידע האור החיים הקדוש שזהו רבי גרשון מקיטוב. ויבך מרה ומיאן להתנחם. וכל הלילה הניח ראשו בין ברכיו ויצעק: "הוי אחי. הוי אחי!" ביום השישי בבוקר, יצאה הפקודה לשרוף את ר' גרשון!

מששמע זאת הגה"ק ב' "אור החיים", הלך בכל העיר וזעק זעקה גדולה ומרה. ויהי כאשר כילה להתפלל כבר היה ערב שבת, בין השמשות. בבית מדרשו של רבי חיים בן עטר, האור החיים הקדוש, מכניסים את השבת. ובאותו רגע ממש פתח רבי גרשון את הדלת ואמר בשמחה: "שבת שלום"

מרוב שמחה וששון נעתקו המילים, מפיו כל. אז גם ידעו כי בטלה הגזירה הנוראה... ע"כ

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב
לידידנו היקר והנעלה
ה"ה אהרן דעי הי"ו
באר שבע

ברכת מזל טוב
לידידנו מחשובי אנ"ש
הרה"צ ה' יעקב אלי' הורוונצ'יק
שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד

לעילוי נשמת
הרה"צ ד' דוד צבי זצ"ל
דונ"ה
ב"ד משה ז"ל – שו"ב פרשבורג
נלב"ע כ"ב אדר א' תשנ"ב
ת נ צ ב ה.

ברכת מזל טוב
להבחר החשוב, כלי מהזיק ברכה
הבה"ח נפתלי פולק
לרגל שמחת נישואיו עב"ג בשעטוימ"צ
יזכו לבנות בית נאמן בישראל
ע"ד התורה והחסידות.

לעילוי נשמת
זקני ר' שמשון בן הרה"ק ר' שמואל
ז"י
נלב"ע ביום ז' אדר תשנ"ה
תהא נשמתו צוורה בצבור החיים
הנוצח ע"י תעורר שיחי